

Comunicat de presă

De ce trebuie retrimis spre dezbateri publice proiectul Codului de procedură penală?

București, 29 martie 2009

Centrul de Resurse Juridice atrage atenția asupra unor nereguli grave, nereguli care nu pot fi îndreptate printr-o simplă dezbateri parlamentară timp de cel mult două săptămâni.

Aceste nereguli vor avea repercursiuni asupra dreptului la viață privată, asupra dreptului la apărare dar și asupra instituțiilor judiciare prin prisma neclarității textelor, necorelării lor și, cel mai probabil, prin lipsa de resurse umane din sistemul judiciar. Spre exemplificare:

- Un articol care a suscitat dezbateri, deși inițiatorul nu pare să înțeleagă gravitatea textului, **este art.100** care permite folosirea de probe obținute în mod nelegal, chiar și în mod excepțional, inclusiv probe derivate din probe obținute prin tortură, tratamente inumane sau degradante. Raționamentul este specific Evului Mediu, nicidecum secolului 21.

În ceea ce privește Titlul IV “Probele, mijloacele de probă și procedee probatorii”, acesta trebuie regândit, întrucât există contradicții grave care aruncă în derizoriu atât principiul legalității cât și pe cel al loialității administrării de probe:

- Este supusă supravegherii tehnice și cercetării orice persoană care **se pregătește** să comită o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă mai mare de 5 ani, deși pregătirea în sine nu este pedepsibilă; prin urmare, simpla ipoteză ca o persoană se pregătește să comită o infracțiune duce la restrângerea dreptului la viață privată prin supraveghere audio, video, fotografiere, reținere, predare și percheziționare a trimiterilor poștale, conservarea rapidă a datelor informatice și a datelor privind traficul informațional, etc.
- Respectiva persoană este intitulată suspect, deși în definiția data suspectului se încadrează acea persoană despre care există suspiciunea că **a săvârșit** o infracțiune;
- De ce a fost introdusă instituția nouă a judecătorului de drepturi și libertăți de vreme ce acesta nu autorizează decât o parte din supraveghețile tehnice ori cercetări;
- Provocarea la comiterea unei infracțiuni de corupție (care poate merge până la 1 an), devine mijloc de probă, deși art. 99 este în sens contrar; nu reiese care anume este instituția care se va ocupa de provocare;
- În premiera, ofițerii de informații pot lucra ca investigatori sub acoperire, deși nu ar avea ce să caute în faza de urmărire penală, specifică poliției judiciare.

Cele scrise anterior constituie doar o mică parte din problemele identificate în proiectul Codului de procedură penală. Comentariile sub formă tabelară se află pe site-ul: www.crj.ro

Întrebarea este dacă România dorește cu orice chip să devină un stat polițienesc, ori doar nu știe ce face.

Persoană de contact:

Georgiana Iorgulescu, 0722+505181

CRJ este membru în coaliția de organizații neguvernamentale care desfășoară campania “Opriți codurile!”